

О. Є. Кислий

Лази

ЛАЗИ – народ. Самоназви – лаз, лазепе. Мешкає у Пд.-Сх. Причорномор’ї (Лазистані), переважно у Туреччині (бл. 50 тис. осіб) та Грузії (понад 3 тис.). Невеликі групи проживають в Україні (АР Крим), РФ (Краснодар. край), Німеччині. У 2 ст. Л. створили власну державу (Лазьке царство) на тер. сучас. Грузії й Абхазії зі столицею у м. Археополіс (нині м. Накалакеві, Грузія). Про неї згадували у своїх працях Пліній Старший, Птолемей, Прокопій Кесарійський. У 4–5 ст. під впливом Візантії держ. релігією Лазького царства стало християнство, наприкінці 8 ст. воно увійшло до складу Абхаз. царства. Після турец. завоювань більшість Л. сповідують іслам; ті, що мешкають у Грузії, – християнство. Мова – ласька (станом на 2008 – понад 30 тис. носіїв). Традиц. культура Л. близька до культури зх. грузинів, деякі дослідники вважають їх субетніч. групою останніх. У Грузії проблемами збереження культур. спадщини Л. опікується Міжнар. центр колхської культури, радіо «Колха» транслює передачі лаською мовою.

Покликання на статтю:

Лази / О. Є. Кислий // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-53029>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).